

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **1/ S., a. s.**, T.B., IČO: X., **2/ C., a. s.**, F.N., IČO: X., s adresou pre doručovanie M.P.B., zast. JUDr. Ing. Ľ.N., PhD., advokátom, so sídlom M.P.B., proti žalovanému: **1/ V., s. r. o.**, L.B., IČO: X., **2/ V.K.**, nar. X., bytom S.B., štátny občan SR, zast. JUDr. P.P., advokátom, so sídlom M.B., **3/ K.M.**, nar. X., bytom S.B., štátny občan SR, zast. advokátskou kanceláriou A., s. r. o., konajúcou JUDr. Z.B., advokátkou, so sídlom P.P.B., IČO: X., **4/ I.K.**, bytom S.B., štátny občan SR, zast. JUDr. P.P., advokátom, so sídlom M.B., **5/ Ing. V.K.**, nar. X., bytom N., štátny občan SR, **6/ M.K.**, bytom N., štátny občan SR, **7/ T.P.**, bytom N., štátny občan SR, **o zaplatenie 123 374,94 eur (3 716 793,50 Sk) s príslušenstvom**, o odvolaní žalovaných 2/, 3/, 4/, 5/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. augusta 2011, č. k. 50 Cb 27/1998-Db-468, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky späťvzatie návrhu na začatie konania voči žalovaným 3/ a 5/ **p r i p ú ť a**, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. augusta 2011, č. k. 50 Cb 27/1998-Db-468 voči žalovaným 3/ a 5/ **z r u ť u j e** a konanie voči žalovaným 3/ a 5/ **z a s t a v u j e**.

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. augusta 2011, č. k. 50 Cb 27/1998-Db-468 v napadnutej časti voči žalovaným 2/ a 4/ **z r u ť u j e** a v rozsahu zrušenia **v r a c i a** vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zo 4. augusta 2011, č. k. 50 Cb 27/1998-Db-468 rozhodol tak, že konanie o návrhu žalobcu 1/ vo výške 86 130,19 eur (2 594 758 Sk) voči žalovaným 1/ až 7/ zastavil, žalovaným 2/, 3/, 4/ a 5/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 2/ 28 710,06 eur (864 919,40 Sk) s 15% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 1. júna 1998 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 23% ročne od 1. júna do 4. septembra 1997 v sume 226,41 eur (6 820,90 Sk), úroky z omeškania ročne od 5. septembra 1997 do 1. februára 1998 vo výške 2 859,12 eur (86 133,85 Sk), s tým, že plnením jedného zo žalovaných zanikne v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť ostatných žalovaných. Návrh žalobcu 2/ v časti rozdielu úroku z omeškania medzi 15,57% a 15% ročne zo sumy 28 710,06 eur od 1. júna 1998 do zaplatenia zamietol, vo zvyšku konanie o návrhu žalobcu 2/ zastavil a voči žalovaným 6/ a 7/ návrh vo zvyšku zamietol. O trovách konania rozhodne súd až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že podaným návrhom, ktorý bol doručený Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 7. apríla 1998, si žalobca 1/ uplatnil voči žalovanému 1/ V., s. r. o., L.B., IČO: X. ako dlžníkovi a žalovaným 2/ až 6/ ako ručiteľom právo na splatenie zvyšnej časti úveru, poskytnutého žalovanému 1/ na základe Úverovej zmluvy č. 342-1030643-319-01 zo dňa 26. júna 1996, dohodnutého vo výške 4 100 000 Sk, ktorú sa žalovaný 1/ zaviazal vrátiť podľa splátkového kalendára do 20. marca 2001. Žalobca 1/ poskytol žalovanému 1/ úver pri úrokovej sadzbe 14% ročne, pri dojednaní odchýlky od základnej sadzby mínus 0,50%. Žalovaný 1/ sa dostal do omeškania so splácaním splátok úveru od 1. júna 1997, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil aj právo na úrok z omeškania dohodnutý v čl. IV bod 5.b úverovej zmluvy vo výške 8,50% nad základnú sadzbu 14,50%, ktorú určil na 23% ročne. Úver poskytnutý žalobcom 1/ bol zabezpečený zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným v Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 180 zo dňa 12. júla 1996, Vyhláseniami o ručiteľskom záväzku žalovaných 2/ až 6/ zo dňa 26. júna 1996, ako aj Záručnou listinou S., š. p. ú., B. zo dňa 26. júna 1996. Mandátnou zmluvou uzavretou medzi S., š. p. ú., B. a žalovaným 1/ boli dohodnuté podmienky a výška bankovej záruky. Keďže žalovaný 1/ dlh napriek platne prevzatému záväzku nesplnil ani po upomienke žalobcu 1/, žalobca 1/ v súlade s čl. IV bod 5 písm. d/ od úverovej zmluvy dňa 2. septembra 1999 odstúpil. Po odstúpení od úverovej zmluvy žalovaný 1/ uhradil v mesiaci október 1997 a februári 1998 ešte časť pohľadávky, ktorú žalobca 1/ zohľadnil pri výpočte úrokov z omeškania. Z titulu nezaplatených splátok úveru si tak uplatnil sumu 3 459 677,40 Sk, z titulu úrokov z úveru

sumu 26 637,70 Sk, poplatok za vedenie účtu vo výške 700 Sk, spolu vo výške 3 487 015,10 Sk s 15,57% úrokom z omeškania ročne od 2. februára 1998 až do zaplataenia. Zároveň si uplatnil aj právo na úrok z omeškania z nezaplatených splátok vo výške 23% ročne od 1. júna do 4. septembra 1997 vo výške 6 820,90 Sk, ako aj úrok z omeškania vo výške 15,57% ročne od 5. septembra 1997 do 1. februára 1998, ktorý vyčíslil v sume 222 957,60 Sk.

Po podaní návrhu bol na žalovaného 1/ vyhlásený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 46-24K 116/98 dňa 1. júna 1998 konkurz, do ktorého si žalobca 1/ prihláškou zo dňa 10. júna 1998, doručenou Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 12. júna 1998, prihlásil proti žalovanému 1/ ako úpadcovi pohľadávku, vyplývajúcu z vyššie uvedenej úverovej zmluvy, ktorá z dôvodu popretia jej poradia správcom konkurznej podstaty bola na základe incidenčnej žaloby potvrdená a uznaná Krajským súdom v Banskej Bystrici rozsudkom, sp. zn. 46Cb 3/98 zo dňa 5. marca 2001 za oprávnenú čo do základu aj výšky v sume 3 252 456,60 Sk so zaradením do IV. triedy.

Ešte pred vyhlásením konkurzu na majetok žalovaného 1/ poskytla S. na základe jej vyhlásenia žalobcovi 1/ bankovú záruku, a to dňa 24. apríla 1998 vo výške 634 355 Sk. Druhú časť bankovej záruky vo výške 1 960 403 Sk poskytla S. žalobcovi 1/ po vyhlásení konkurzu dňa 18. novembra 1999. Na úver poskytnutý žalovanému 1/ tak bola S. zaplatená suma 2 594 758 Sk, v dôsledku čoho do tejto časti žalobcom 1/ v konkurze prihlásenej pohľadávky vstúpila S.. K zmene na strane žalobcu pre túto časť pohľadávky v prejednávanej veci počas tohto súdneho konania nedošlo a žalobca 1/ zostal pre túto časť ním uplatnenej pohľadávky naďalej účastníkom konania. Práve z dôvodu vyplatenia čiastočnej sumy bankovej záruky S. vo výške 634 355 Sk pred vyhlásením konkurzu na majetok žalovaného 1/ prihlásil žalobca 1/ do konkurzu prihláškou sumu istiny - úveru - zníženú o túto čiastku, oproti sume istiny, ktorú si uplatnil v návrhu, a to len vo výške 2 825 322,40 Sk.

Po tom, ako žalobcovi 1/ zaplatila S., a. s. aj druhú platbu vo výške 1 960 403 Sk, zvyšok istiny - úveru vo výške 846 919,40 Sk s príslušenstvom vo výške 427 134,20 Sk, týkajúcim sa úrokov z úveru, úrokov z omeškania a nezaplatených poplatkov postúpil žalobca 1/ na žalobcu 2/ Zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorá bola spísaná medzi týmito zmluvnými stranami formou notárskej zápisnice dňa 5. septembra 2002, predmetnú sumu v celkovej výške 1 292 053,60 Sk tak, ako to vyplýva z Prílohy 1b k Zmluve o postúpení pohľadávky.

Krajskému súdu bol dňa 4. novembra 2002 doručený návrh žalobcu 2/ na zmenu účastníka konania podľa § 92 ods. 2 a 3 O. s. p. zo dňa 3. októbra 2002, vrátane súhlasu žalobcu 2/ zo dňa 30. októbra 2002 s návrhom na zmenu. Súd uznesením z 3. marca 2005 pripustil, aby do konania o zaplatenie sumy 3 459 677,40 Sk, t. j. len do tej výšky pohľadávky, aká je uvedená v záhlaví uznesenia, avšak bez príslušenstva a ďalších, v návrhu uplatnených úrokov z úveru, úrokov z omeškania a poplatkov, vstúpil namiesto žalobcu 1/ žalobca 2/.

Keďže o zmene návrhu na strane navrhovateľa 2/ nebolo v časti príslušenstva krajským súdom vo vyššie uvedenom uznesení rozhodnuté, uznesením zo dňa 24. augusta 2010 rozhodol krajský súd o zmene účastníka na strane žalobcu aj v tej časti návrhu, ktorá sa týka úrokov z omeškania, úrokov z úveru a poplatkov tak, že do konania o ich zaplatenie vstúpil namiesto žalobcu 1/ žalobca 2/.

Týmto rozhodnutím zároveň krajský súd rozhodol aj o tom, že späťvzatie návrhu, ktoré bolo doručené krajskému súdu žalobcom 2/ v časti návrhu uplatneného pôvodne žalobcom 1/ len ohľadom istiny - nesplatenej časti úveru do výšky 634 355 Sk a 1 960 403 Sk, ktorú sumu zaplatila žalobcovi 1/ po podaní návrhu S. nepripustil, pretože táto časť nároku uplatnená žalobcom 1/ nebola ním Zmluvou o postúpení pohľadávky postúpená na žalobcu 2/, v dôsledku čoho nebol žalobca 2/ aktívne legitimovaný na takýto úkon. Žalobca 1/ nevzal vo vzťahu k žalovanému 1/ počas celého konania návrh na začatie konania v sume 634 355 Sk a 1 960 403 Sk späť.

Podaním zo dňa 24. mája 2005 vzal žalobca 2/ žalobu voči žalovanému 1/ späť, o ktorom rozhodol krajský súd dňa 16. júla 2008 tak, že konanie voči žalovanému 1/ o návrhu žalobcu 2/ podľa § 96 ods. 1 O. s. p. zastavil.

Súd v konaní zistil, že žalovaný 1/ zanikol po podaní návrhu výmazom z obchodného registra, a to bez právneho nástupcu ku dňu 26. júna 2007 po tom, ako bol na majetok vyhlásený konkurz a ako konkurzné konanie skončilo zrušením konkurzu po splnení rozvrhového uznesenia, čo je zrejmé z výpisu obchodného registra Okresného súdu v Banskej Bystrici, vložka č. 3293/S, odd. Sro.

Podaním doručeným krajskému súdu dňa 12. augusta 2010, doplneným podaním zo dňa 7. marca 2011, vzal žalobca 1/ voči žalovaným 2/ až 7/ v tej časti ním uplatneného

návrhu, ktorý zodpovedá plneniu prijatému ním z bankovej záruky od S. vo výške 2 594 758 Sk, späť.

Keďže žalobca 1/ nevzal voči žalovanému 1/ návrh späť, s prihliadnutím k tomu, že žalovaný 1/ zanikol bez právneho nástupcu, súd konanie o návrhu žalobcu 1/ voči žalovanému 1/ zastavil s poukazom na § 107 ods. 4 O. s. p.

Po podaní návrhu došlo k zmene priezviska u žalovaného 3/ v dôsledku uzavretia manželstva z K.A. na K.M..

Súd s poukazom na ust. § 96 O. s. p. konanie žalobcu 1/ vo výške 86 130,19 eur (2 594 758 Sk) voči žalovaným 1/ až 7/ zastavil.

Po podaní návrhu došlo k zmene aj na strane žalovaného, pôvodne označeného ako žalovaný 6/, tak, že v dôsledku dedičského rozhodnutia sa právnym nástupcom žalovaného 6/ stal ako žalovaný 6/ M., B. a ako žalovaný 7/ T., B..

Podaním doručeným krajskému súdu dňa 18. októbra 2010 žalobca 2/ požiadal v súlade s § 95 O. s. p. o zmenu návrhu a aby súd zaviazal žalovaných 2/ až 7/ zaplatiť mu sumu 28 710,06 eur s úrokom z omeškania vo výške 15,57% ročne od 2. februára 1998 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 23% za obdobie od 1. júna 1997 do 4. septembra 1997 v sume 226,41 eur, úroky z omeškania za obdobie od 5. septembra 1997 do 1. februára 1998 vo výške 2 859,12 eur, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v tomto rozsahu povinnosť ostatných žalovaných. Súd zmenu návrhu tak, ako ju žalobca 2/ navrhol, pripustil.

Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 4. augusta 2011, obmedzil žalobca takto zmenený návrh tak, že žiadal, aby mu súd priznal voči žalovaným 2/ až 7/ sumu 28 710,06 eur s 15,57% úrokom z omeškania ročne, nie od 2. februára 1998, ale až od 1. júna 1998 do zaplataenia. Vo zvyšnej časti zmeneného návrhu zotrval na takom obsahu, ako bol uznesením zo dňa 18. júla 2011 pripustený. Zároveň uviedol, že v takto zmenenom návrhu si neuplatnil oproti pôvodnému návrhu podanému ešte žalobcom 1/ tú časť úrokov z úveru, ktorá bola vyčíslená žalobcom 1/ v sume 26 637,70 Sk a ktorá na neho na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky riadne prešla a ani poplatok za vedenie účtu vo výške 700 Sk, ako aj ďalší poplatok vo výške 600 Sk ako mimosadzobníkový poplatok.

Z vyššie uvedených dôvodov súd preto v tej časti uplatneného návrhu žalobcom 2/ voči žalovaným 2/ až 7/, ktorý sa týkal zaplatenia týchto finančných čiastok, a to sumy 884,21 eur (26 637,70 Sk), sumy vo výške 26,56 eur (800 Sk) a 19,92 eur (600 Sk), ako aj v časti úrokov z omeškania vo výške 15,57% zo sumy 28 710,06 Eur za obdobie od 2. februára do 1. júna 1998, ako aj v časti sumy 4 541,72 eur (136 824 Sk) podľa § 96 ods. 1 O. s. p. zastavil. Žalovaný 2/ až 7/ nemali voči obmedzeniu návrhu žalobcom 1/ na pojednávaní žiadne výhrady.

Predmetom sporu tak zostal návrh žalobcu 2/ na zaplatenie sumy 28 710,06 eur (864 919,40 Sk) ako nesplatennej časti úveru s 15,57% úrokom z omeškania od 1. júna 1998 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 226,41 eur (6 820,90 Sk) a úrok z omeškania vo výške 13 021,16 eur (392 275,60 Sk). Žalobca 1/ si úroky z omeškania uplatnil za obdobie od 5. septembra 1997 do 1. februára 1998 vo výške 222 957,60 Sk, pričom na žalobcu 2/ postúpil úroky z omeškania vo výške 392 275,60 Sk, zvýšené o počet dní z omeškania k 31. máju 1998, pričom na túto sumu si žalobca 2/ započítal sumu 4 541,72 eur (136 824 Sk) ako výťažok z konkurzu vyhláseného na majetok žalovaného 1/, čím sa ich výška oproti v návrhu uplatnenej sume znížila a predmetom sporu zostalo príslušenstvo len vo výške 290 310,20 Sk, a to len voči žalovaným 2/ až 7/.

Žalovaný 2/ až 7/ s nárokom uplatneným žalobcom 2/ nesúhlasili a navrhli zhodne návrh voči nim v celom rozsahu zamietnuť. Poukázali na tú skutočnosť, že ručiteľské vyhlásenia podpísali pod nátlakom a v tiesni bez toho, že by tomuto úkonu boli pripisovali také dôsledky, aké mu pripisoval pôvodne žalobca 1/, a preto ručiteľské vyhlásenie je podľa žalovaných neplatným právnym úkonom s poukazom na § 39 Obč. zák., ktoré neobsahuje jasný a určitý záväzok ručiteľov, keďže v ňom nie sú obsiahnuté úroky, ale len istina.

Z Osvedčenia o vyhlásení uznania dlhu a súhlasu dlžníka s exekúciou, spísaného vo forme notárskej zápisnice N 153/98, NZ 145/98 dňa 23. apríla 1998 mal súd preukázané, že žalovaný 1/ uznal čo do základu aj výšky svoj dlh vo výške 114 840,25 eur (3 459 677,40 Sk), pričom za žalovaného konala a dlh uznala konateľka spoločnosti V.K. ako žalovaný 2/.

Súd prvého stupňa právne odôvodnil svoje rozhodnutie poukazom na ustanovenia § 1 ods. 1 a 2, § 261 ods. 3 písm. d/, 4 a 6, § 263, § 267 ods. 2, § 293, § 303, § 306 ods. 1, § 307 ods. 1, 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1 a 2, § 369 ods. 1, § 502 ods. 1 a 2 Obch. zák. platného

ku dňu 26. júna 1996, ďalej § 37 ods. 1, § 39, § 49, § 470 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1 a 2 Obč. zák. a § 175y ods. 1 a 2 O. s. p.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že úverová zmluva, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom 1/ a žalovaným 1/, na základe ktorej žalobca 1/ poskytol žalovanému 1/ úver, ktorý žalovaný 1/ v dohodnutých splátkach neplatil, je platným právnym úkonom uzavretým v súlade s § 497 a nasl. Obch. zák.

Žalobca 1/, ktorý postúpil na žalobcu 2/ časť práv a povinností z riadne uzavretej úverovej zmluvy, mal návratnosť úveru s príslušenstvom zabezpečenú viacerými zabezpečovacími inštitútmi, medzi inými aj ručením žalovaných 2/ až 7/.

Žalovaný 2/ až 5/ a právny predchodca žalovaných 6/ a 7/ prevzali na seba ručiteľský záväzok písomnými vyhláseniami, ktoré obsahujú zákonom stanovené formálne, ako aj obsahové náležitosti, preto sú podľa § 303 a nasl. Obch. zák. povinní dlh zaplatiť žalobcovi 2/ spoločne a nerozdielne. Na túto povinnosť nemá žiaden vplyv ani tá skutočnosť, že žalovaný 1/ ako dlžník zanikol výmazom z obchodného registra bez právneho nástupcu.

Krajský súd sa nestotožnil s námietkami ručiteľov - žalovaných 2/ až 7/ o tom, že ich vyhlásenia o ručiteľskom záväzku sú absolútne neplatné preto, že sú neurčité a nezrozumiteľné, ako aj preto, že bolo podpísané ručiteľmi v tiesni a za nevýhodných podmienok.

V prejednávanej veci sa ručenie nespravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ale tak, ako to vyplýva z § 261 ods. 4 Obch. zák., záväzkové vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení záväzku z úverovej zmluvy, sa spravujú výlučne Obchodným zákonníkom. Ručením sa zabezpečoval záväzok zo zmluvy o úvere, ktorá sa bez ohľadu na povahu účastníkov spravuje záväzkovou časťou Obchodného zákonníka - § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. Podľa § 263 Obch. zák. sa ani strany nemôžu dohodou odchýliť od ust. § 261 Obch. zák., preto pre tieto vzťahy, ktoré sa podľa § 261 Obch. zák. spravujú Obchodným zákonníkom, si účastníci nemôžu dohodnúť ani aplikáciu iného zákonníka než Obchodného zákonníka: Keďže je ručenie v Obchodnom zákonníku upravené v § 303 a nasl. komplexne, nie je možné ani z tohto dôvodu aplikovať v prejednávanej veci právnu úpravu ručenia podľa Občianskeho zákonníka.

Pre vznik ručenia vyžaduje ust. § 303 Obch. zák. písomné vyhlásenie budúceho ručiteľa urobené voči veriteľovi, z ktorého je zrejmé, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplní určitý záväzok. Vyhlásenie žalovaných 2/ až 7/ obsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré ust. § 303 Obch. zák. vyžaduje. Je adresované veriteľovi, je v ňom uvedené, aký záväzok sa zabezpečuje, t. j. záväzok z úverovej zmluvy označenej číslom a uvedením dlžníka, ktorému sa úver poskytol, obsahuje vyhlásenie, že sa ručiteľ zaväzuje splniť dlh, a teda uhradiť úver, jeho časť, úroky a poplatky, ak ho nesplní dlžník ako klient banky. Vyhlásenie má písomnú formu a je podpísané všetkými ručiteľmi, podpisy ktorých boli, až na pôvodného ručiteľa 6/, aj notársky overené.

Veriteľ má právo žiadať splnenie dlhu od ručiteľa vtedy, ak dlžník napriek jeho výzve v primeranej lehote dlh nesplnil. Pre vznik záväzku ručiteľa je rozhodujúce len to, že nedošlo k splneniu dlhu dlžníkom.

Súd bol toho názoru, že všetky ručiteľské vyhlásenia spĺňajú požiadavky platného právneho úkonu.

Žalovaný 1/ ako dlžník z úverovej zmluvy prestal platiť splátky dohodnuté podľa splátkového kalendára v júni 1997 a tieto nedoplatil ani na základe upomienok žalobcu 1/, v dôsledku čoho žalobca 1/ od úverovej zmluvy odstúpil dňa 2. septembra 1997. Odstúpenie od úverovej zmluvy doručil žalobca 1/ nielen dlžníkovi, ale aj jeho spoločníckam, konateľkám, ako aj ručiteľkám, pričom následne bol dlh z úverovej zmluvy žalovaným 1/ písomne pred notárom vo forme notárskej zápisnice uznaný.

Pohľadávka, ktorá vyplýva z Úverovej zmluvy č. 342-1030643-319-01 zo dňa 26. júna 1996, bola čiastočne Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 5. septembra 2002 postúpená zo žalobcu 1/ na žalobcu 2/, pričom na základe tejto zmluvy prešli na postupníka všetky práva k postúpenej pohľadávke, jej príslušenstvu, ako aj všetky práva s ňou spojené, a teda aj práva vyplývajúce z ručenia.

Žalobca 2/ si uplatnil svoje práva voči žalovaným 2/ až 7/ ako ručiteľom z titulu ich ručenia, vyplývajúceho z ručiteľských vyhlásení nimi riadne podpísaných, ako aj voči právnym nástupcom žalovaného 6/. Podľa ust. § 307 ods. 1 Obch. zák., ak sa za ten istý záväzok zaručí viac ručiteľov, ručí každý z nich za celý záväzok. Ručiteľ má voči ostatným ručiteľom rovnaké práva ako spoludlžník, preto podľa § 293 Obch. zák., ak je na to isté

plnenie spoločne zviazaných niekoľko osôb, pri pochybnostiach sa predpokladá, že sú zviazané spoločne a nerozdielne a veriteľ môže požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. V prípade, ak by ručiteľ splnil svoj záväzok vyplývajúci z vyhlásenia o ručení, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných ručiteľov. Napriek tomu, že na žalovaného 1/ ako dlžníka bol vyhlásený konkurz a z majetku, ktorý bol speňažený v konkurze, bol na základe rozvrhového uznesenia žalobca 2/ čiastočne uspokojený, zostáva právo veriteľa - žalobcu 2/ proti ručiteľom dlžníka v nezmenenom rozsahu. Na tejto skutočnosti nič nemení to, že svoj návrh následne čiastočne obmedzil.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel krajský súd k záveru, že ručiteľské vyhlásenia sú platnými právnymi úkonmi, preto sa žalobca 2/ dôvodne domáhal vo vzťahu k nim podľa § 303 a nasl. Obch. zák. splnenia ručiteľských záväzkov. Súd preto zviazal žalovaných 2/ až 5/ na zaplatenie zvyšku istiny z úveru, ktorú nezaplatil dlžník, vrátane úroku z úveru a úrokov z omeškania tak, ako ich vyčíslil žalobca a ako sú uvedené v druhej výrokovej vete.

Súd nepriznal žalobcovi právo na 15,57% úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške 28 710,06 eur, pretože pokiaľ si žalobca 2/ neuplatnil právo na dohodnutý úrok z omeškania tak, ako to vyplýva z čl. III bod 5b/ vo výške 23% v súlade s § 369 Obch. zák., ale v percentuálnej výške podľa § 502 Obch. zák., bol oprávnený percentuálnu sadzbu uplatniť len v takej výške, ktorú poskytovali banky podnikateľom pri ich podnikateľskej činnosti v čase vzniku úverovej zmluvy, a to ku dňu 26. júna 1996, pričom táto sadzba bola stanovená v samotnej úverovej zmluve. Nebol preto daný dôvod k tomu, aby bola stanovená percentuálna základná sadzba úroku z omeškania inak, než bola určená v úverovej zmluve, a to vo výške 14% s tým, že žalobcovi 2/ vzniklo právo zvýšiť túto základnú úrokovú sadzbu len o 1% v súlade s § 502 Obch. zák. V časti rozdielu, ktorý tak vznikol medzi žalobcom 2/ uplatnenou 15,57 percentuálnou sadzbou úroku z omeškania a súdom priznanou výškou 15%, návrh žalobcu 2/ zamietol.

Vzhľadom k tomu, že pôvodne žalovaný 6/ ako ručiteľ zomrel, na základe osvedčenia o dedičstve sa dedičmi stali žalovaní 6/ a 7/, ktorí podľa § 470 Obč. zák. zodpovedajú za poručiteľove dlhy do výšky ceny nadobudnutého dedičstva, ktoré na nich prešli poručiteľovou smrťou. Ak je dedičov viac, zodpovedajú za dlhy spoločne v pomere k hodnote, v akej nadobudli dedičstvo. Nejde však o solidárnu zodpovednosť, čo znamená, že veriteľ nemôže žiadať, aby celý dlh uspokojil niektorý z dedičov, ale od neho môže žiadať, aby uspokojil len tú pomernú časť, na ktorú je zo zákona povinný. Veriteľ si však musí svoje

práva uplatniť v dedičskom konaní alebo osobitnou žalobou, podanou najneskôr do 3 rokov od smrti poručiteľa tak, ako to vyplýva z § 175y O. s. p., čo sa v prejednávanej veci nestalo. Žalobca 2/ tak nie je aktívne legitimovaný na uplatnenie práva z ručenia, ktoré na seba prevzal pôvodne označený žalovaný 6/ ručiteľským vyhlásením voči jeho právnym nástupcom - žalovaným 6/ a 7/, preto návrh žalobcu 2/ voči žalovaným 6/ a 7/ pre nedostatok aktívnej legitimácie na strane žalobcu 2/ vo zvyšnej časti, t. j. v tej, v ktorej nebol návrh žalobcom 2/ vzatý späť, zamietol.

Súd zastavil konanie o návrhu žalobcu 2/, a to v časti, v ktorej obmedzil svoj návrh, týkajúci sa úrokov z úveru vo výške 884,21 eur (26 637,70 Sk), sadzobníkových a mimosadzobníkových bankových poplatkov vo výške 26,56 eur (800 Sk) a 19,92 eur (600 Sk), ako aj v časti sumy 4 541,72 eur (136 824 Sk), o ktorú znížil úroky z omeškania z pôvodne uplatnenej výšky len na sumu 2 859,12 eur (86 133,85 Sk), a to podľa § 96 ods. 1 a 3 O. s. p.

Vzhľadom k tomu, že na strane žalobcov, ako aj žalovaných, ide o väčší počet účastníkov konania, ako aj väčší počet nárokov uplatňovaných v konaní, rozhodne krajský súd o trovách konania podľa § 151 ods. 3 O. s. p. až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný 2/ a 4/ podaním zo dňa 20. septembra 2011, ktorým navrhol, aby odvolací súd po vykonanom dokazovaní napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil v celom rozsahu voči žalovaným 2/ a 4/ a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, resp. aby predmetný rozsudok zmenil, a to tak, aby žalobu v celom rozsahu voči žalovaným 2/ a 4/ zamietol a zaviazal žalobcov 1/ a 2/ k náhrade trov konania.

Odvolanie odôvodnili tým, že v súlade s § 205 a nasl. O. s. p. v konaní došlo k vadám uvedeným § 221 ods. 1 O. s. p., ako aj na základe vykonaných dôkazov súd došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vyššie uvedené dôvody žalovaní 2/ a 4/ už prezentovali aj v písomnom stanovisku zo dňa 30. marca 2011, pričom ich súd vôbec nezobral do úvahy. Žalobcovia neustále menili žalobný petit. Pri späťvzatí návrhu zo strany žalobcu 1/ súd sa vôbec nezaoberal trovami konania. Súd mal zaviazat' žalobcu 1/ zaplatiť trovy konania žalovaným. Súd sa taktiež riadne nezaoberal absolútnou neplatnosťou vyhlásenia o ručiteľskom záväzku, ktoré účastníci na strane žalovaných po celý čas namietali a stále namietajú.

Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný 3/ podaním zo dňa 23. septembra 2011. Odvolanie podal proti výroku, ktorým súd zaviazal žalovaných zaplatiť príslušenstvo istiny, t. j. proti výroku, ktorým uložil žalovaným 2/, 3/, 4/ a 5/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 2/ 15% úrok z omeškania ročne z dlžnej sumy od 1. júna 1998 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 23% ročne od 1. júna do 4. septembra 1997 v sume 226,41 eur (6 820,90 Sk), úroky z omeškania ročne od 5. septembra 1997 do 1. februára 1998 vo výške 2 859,12 eur (86 133,85 Sk). Žalovaný 3/ podal odvolanie z dôvodu uvedeného v ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., a to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalovaný 3/ v odvolaní uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ uzavreli dňa 5. septembra 2002 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola v zmysle jej čl. I. dohoda zmluvných strán o odplatnom postúpení postupcom vybranej časti pohľadávok, ktoré sú špecifikované v prílohách č. 1a, 1b, 1c k zmluve. Pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania, bola špecifikovaná v prílohe č. 1b k zmluve nasledovne: zostatok pohľadávky celkom: 1 292 053,60 Sk, z toho istina celkom 864 919,40 Sk, príslušenstvo pohľadávky celkom 427 134,20 Sk.

Z dikcie ust. § 524 Obč. zák. (s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené) vyplýva, že toto ust. má dispozitívny charakter, a preto si postupca s postupníkom môžu otázku prechodu príslušenstva pohľadávky pri jej postúpení upraviť odlišne, t. j. buď tak, že príslušenstvo pohľadávky neprechádza spolu s postúpenou pohľadávkou vôbec alebo prechádza iba jeho časť. Zmluvou medzi žalobcom 1/ a 2/ bola postúpená na žalobcu 2/ len časť príslušenstva, čo bolo vyjadrené v prílohe č. 1b k zmluve ako príslušenstvo pohľadávky celkom konkrétnou sumou 427 134,20 Sk. Súd sa v odôvodnení rozsudku nevysporiadal s tvrdením žalovaného 3/ ohľadom prechodu iba časti príslušenstva pohľadávky na žalobcu 2/. Žalovaný 3/ považuje rozhodnutie prvostupňového súdu ohľadom príslušenstva pohľadávky za také, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Vzhľadom na uvedené žalovaný 3/ navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a uložil žalovaným 2/, 3/, 4/ a 5/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 28 710,06 eur (864 919,40 Sk) a príslušenstvo istiny v celkovej výške 14 178,26 eur (427 134,20 Sk) s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť

ostatných žalovaných a zároveň zaviazá žalobcu 2/ zaplatiť žalovanému 3/ trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia.

Proti rozsudku podal tiež odvolanie žalovaný 5/. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok vo vzťahu k žalovanému 5/ zmenil tak, že žalobu žalobcu 2/ voči žalovanému 5/ zamietne. Odvolanie žalovaný 5/ podal v súlade s ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. Žalovaný 5/ opätovne poukázal na absolútnu neplatnosť ručiteľského vyhlásenia z 26. júna 1996. Súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil otázku platnosti ručiteľského záväzku a taktiež nesprávne právne posúdil nárok žalobcu na zaplatenie istiny a úrokov.

Podaním z 29. novembra 2011 žalobca zobral svoj návrh v celom rozsahu späť voči žalovaným 3/ a 5/. Navrhol konanie voči žalovaným 3/ a 5/ zastaviť s tým, že žalobca 2/ nemá právo na náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia voči žalovanému 3/ a 5/. K späťvzatiu návrhu žalobca 2/ uviedol, že so žalovaným 3/ uzatvoril dňa 29. novembra 2011 dohodu, predmetom ktorej bola v zmysle ust. § 585 Obč. zák. úprava práv a povinností, ktoré boli žalobcami uplatnené v tomto súdnom konaní. Žalobca 2/ a žalovaný 3/ sa dohodli, že zároveň s úhradou istiny pohľadávky vo výške 28 710,06 eur v celosti žalovaným 3/ vezme žalobca 2/ v súlade s ust. § 96 ods. 1 O. s. p. návrh na začatie konania vedeného na Krajskom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 50Cb/27/1998-Db celkom späť voči žalovaným 3/ a 5/, pričom zároveň žalovaný 3/ a 5/ vykonajú späťvzatie podaného odvolania voči rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 50Cb/247/1998-Db zo 4. augusta 2011. Žalobca 2/ v zmysle dohody, uzatvorenej dňa 29. novembra 2011, výslovne prehlásil, že si neuplatňuje voči žalovanému 3/ a 5/ náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia podľa § 142 a nasl. O. s. p. v tomto súdnom konaní.

Listom zo dňa 29. novembra 2011 žalovaný 3/ zobral svoje odvolanie proti rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica zo 4. augusta 2011, č. k. 50Cb/247/1998-Db späť. Listom zo 4. januára 2012 žalovaný 3/ oznámil súdu, že so späťvzatím návrhu na začatie konania žalobcom 2/ voči žalovanému 3/ v celom rozsahu súhlasí.

Podaním z 29. novembra 2011 žalovaný 5/ zobral svoje odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 50Cb/247/1998-Db zo 4. augusta 2011 späť. V liste z 5. januára 2012 žalovaný 5/ oznámil súdu, že súhlasí so späťvzatím návrhu na začatie konania žalobcu 2/ voči žalovanému 5/.

Žalobca 2/ v podaní zo 6. decembra 2011 uviedol, že so žalovaným 3/ dňa 29.11.2011 uzatvoril dohodu, predmetom ktorej bola úprava práv a povinností, ktoré boli žalobcami uplatnené v tomto súdnom konaní. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný 3/ vykonal v zmysle uvedenej dohody dňa 29. novembra 2011 úhradu istiny pohľadávky vo výške 28 710,06 eur, vykonal žalobca 2/ čiastočné späťvzatie, a to vo výrokovej časti 2. rozsudku zo dňa 4. augusta 2011, ako nasleduje: Žalovaný 2/ a 4/ sú povinní zaplatiť žalobcovi 2/ úroky z omeškania 15% ročne zo sumy 28 710,06 eur od 1. júna 1998 do 29. novembra 2011, úroky z omeškania úroky z omeškania vo výške 23% ročne od 1. júna do 4. septembra 1997 v sume 226,41 eur, úroky z omeškania ročne od 5. septembra 1997 do 1. februára 1998 vo výške 2 859,12 eur s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť ostatných žalovaných. Ostatné ust. zostávajú nezmenené.

Podľa názoru žalobcu 2/, žalovaný 3/ vykonal dňa 29. novembra 2011 úhradu pohľadávky vo výške 28 710,06 eur, týmto uznávacím prejavom nepochybne vyjadril, že nárok na zaplatenie zo strany žalobcu 2/ nepopiera. Žalobca 2/ preto žiada, aby odvolací súd odvolanie žalovaným 2/ a 4/ odmietol a napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil (vzhľadom na uhradenú istinu pohľadávky, ako aj skutočnosť, že podanie žalovaných 2/ a 4/ neobsahuje ani všetky náležitosti odvolania) alebo aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (o príslušenstve pohľadávky).

Podľa ust. § 208 O. s. p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súď späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

V danom prípade žalobca 2/ zobral späť návrh na začatie konania v celom rozsahu vo vzťahu k žalovanému 3/ a 5/ v čase, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nenadobudlo doposiaľ právoplatnosť. Žalovaný 3/ a 5/ súhlasili so späťvzatím návrhu vo vzťahu k žalovanému 3/ a 5/. Vzhľadom na uvedené, s poukazom na ust. § 208, odvolací súd pripustil späťvzatie návrhu voči žalovanému 3/ a 5/, zároveň zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 50Cb/247/1998-Db-468 zo 4. augusta 2011 voči žalovaným 3/ a 5/ a konanie voči žalovaným 3/ a 5/ zastavil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) v súlade s ust. § 212 a § 214 ods. 2 O. s. p. prejednal odvolanie žalovaných 2/ a 4/ a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných 2/ a 4/ je dôvodné.

Žalovaný 2/ a 4/ vo svojom odvolaní z 20. septembra 2011 uviedli, proti ktorému rozhodnutiu ich odvolanie smeruje, tiež uviedli rozsah, v akom toto rozhodnutie napádajú. Odvolanie odôvodnili s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. a/, d/ O. s. p., t. j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 a súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a odvolatelia zároveň uviedli, čoho sa domáhajú, t. j. žiadali, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu žalobcu 2/ voči žalovaným 2/ a 4/ zamietol a zaviazal žalobcov 1/ a 2/ na náhradu trov konania, preto tu nebol dôvod zo strany odvolacieho súdu odmietnuť odvolanie v súlade s ust. § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p. tak, ako nesprávne navrhol žalobca 2/.

Žalovaný 2/ a 4/ vo svojom odvolaní uviedli, že poukazujú naďalej na svoje písomné stanovisko zo dňa 30. marca 2011, ktoré súd prvého stupňa nezobral do úvahy, a to, že žalobcovia neustále menili žalobný petit, čím spôsobovali pletáky v konaní. Súd sa podľa ich názoru nezaoberal absolútnou neplatnosťou vyhlásenia o ručiteľskom záväzku a vôbec sa nezaoberal trovami konania.

K námietke žalovaných 2/ a 4/, týkajúcej sa častej zmeny návrhu, odvolací súd uvádza, že zmena návrhu na začatie konania je základným dispozičným úkonom predmetu konania, je teda prejavom tzv. dispozičného princípu sporového konania.

Z ust. § 95 ods. 1 vyplýva, že žalobca môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania, pričom nie je tu dané obmedzenie zákonom, koľkokrát je možné túto zmenu návrhu vykonať. V zmysle ust. § 95 ods. 2 O. s. p. súd však nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd tiež nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. Súd pri rozhodovaní o zmene žaloby postupoval v súlade s ust. § 95 O. s. p., preto odvolací súd dospel k záveru, že námietka žalovaných 2/ a 4/, uvedená v odvolaní a týkajúca sa častej zmeny petitu, je neopodstatnená.

Ďalšou námietkou žalovaných 2/ a 4/, uvedenou v odvolaní, bola námietka, že súd sa vôbec nezaoberal absolútnou neplatnosťou vyhlásenia o ručiteľskom záväzku. Táto námietka

je podľa názoru súdu neopodstatnená. Súd prvého stupňa sa zaoberal platnosťou vyhlásenia o ručiteľskom záväzku, ktoré podpísali spoločníčky žalovaného 1/, a to žalovaný 2/ a 3/ a žalovaný 4/, 5/ a pôvodný žalovaný 6/ súhlasili so zabezpečením úveru, poskytnutého žalobcom 1/ žalovanému 1/ podľa úverovej zmluvy č. 342-1030643-309-01 dňa 26. júna 1996 vo výške 4 100 000 Sk, pričom sa zaviazali ručiť osobným majetkom za včasné a úplné zaplatenie tohto úveru, úrokov a poplatkov do výšky vyúčtovanej sporiteľňou. Súhlasili s tým, že uhradia v deň splatnosti úver, prípadne jeho časť, úroky a poplatky, ak ich v deň splatnosti nezaplatí z vlastných prostriedkov dlžník, pričom zároveň súhlasili s tým, že ako ručiteľia preberajú záväzok ručenia aj za zvýšené úroky. Súhlasili tiež s tým, aby žalobca 1/ uhradil sumu nesplateného zostatku úveru, jeho časti a poplatkov z ktoréhokoľvek ich účtu, vedeného v ktorejkoľvek banke, prípadne odpredajom ich hmotného a nehmotného majetku až do výšky ručiteľského záväzku. Ručiteľský záväzok prijali na dobu neurčitú, a to až do úplného vyrovnania pohľadávky žalobcu 1/. Z ručiteľského vyhlásenia ďalej vyplýva, že ručenie za záväzok dlžníka nezaniká smrťou ručiteľa, ale prechádza na dedičov. Podpisy ručiteľov boli až na pravosť podpisu pôvodne žalovaného 6/ - H.K. - notársky overené 28. júna 1996.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa a z obsahu vyhlásení o ručiteľskom záväzku, ktoré boli pre všetkých ručiteľov vyhotovené 26. júna 1996 s rovnakým obsahom vyplýva, že je v nich splnená podmienka platnosti ručiteľského vyhlásenia, ktorá sa viaže na písomnú formu, tak ako je to stanovené v § 303 Obch. zák. a v § 40 Obč. zák. Vyplýva z nich úmysel žalovaných 2/, 3/, 4/, 5/ a právneho predchodcu žalovaného 6/, ktoré sa zaručili za konkrétneho dlžníka žalobcovi 1/ na v nich vymedzený záväzok, ku ktorému sa ručenie vzťahuje zaplatiť dlh dlžníka, vrátane všetkých úrokov až do jeho úplného splnenia, pričom z nich nevyplýva, že by ručenie prevzali pod nátlakom, tak ako to v priebehu konania tvrdili a ani v tiesni. Je však potrebné zdôrazniť, že podľa § 267 ods. 2 Obch. zák. ustanovenie § 49 Obč. zák. v obchodných vzťahoch neplatí. Súd správne konštatoval, že ak ručí niekto za záväzky právnickej osoby - žalovaného 1/ ako dlžníka - záväzok ručiteľov nezaniká zánikom tejto osoby, a to ani vtedy, keď jej záväzky neprechádzajú na právneho nástupcu. Platí tiež, že ručenie nezaniká ani vtedy, ak zanikol hlavný záväzok pre nemožnosť plnenia dlžníka, pokiaľ je záväzok splniteľný ručiteľom. Súd prvého stupňa správne konštatoval, že žalobca 2/ si uplatnil svoje práva voči žalovaným 2/ a 7/ z titulu ich ručenia, vyplývajúceho z ručiteľských vyhlásení nimi riadne podpísaných, ako aj voči právnym nástupcom žalovaného 6/. Súd prvého stupňa vyčerpávajúco odôvodnil otázky, na základe ktorých dospel

k záveru o platnosti vyhlásení o ručiteľskom záväzku všetkých ručiteľov, ktoré boli vyhotovené dňa 26. júna 1996, a preto odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením otázky, týkajúcej sa platnosti vyhlásení o ručiteľskom záväzku z 26. júna 1996, tak ako to urobil súd prvého stupňa, preto aj považoval námietku žalovaných 2/ a 4/, týkajúcu sa neplatnosti ručiteľského záväzku vo vzťahu k žalovaným 2/ a 4/, ktorú uviedli v odvolaní, za neopodstatnenú.

Podľa ust. § 154 ods. 1 O. s. p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa (§ 211 ods. 2 O. s. p.).

Z podania žalobcu zo dňa 29. novembra 2011, ktorým zobral žalobca 2/ späť návrh voči žalovaným 3/ a 5/ a z vyjadrenia žalobcu 2/ k odvolaniu žalovaných 2/ a 4/ vyplýva, že žalovaný 3/ uhradil istinu vo výške 28 710,06 eur dňa 29. novembra 2011, t. j. po vydaní rozhodnutia súdom prvého stupňa. O úhrade sumy 28 710,06 eur, na ktorú boli zaviazaní tiež žalovaní 2/ a 4/, žalobca nepredložil odvolaciemu súdu dôkaz a z jeho podania ani nie je zrejmé, kedy táto suma bola pripísaná na účet žalovaného 2/. Žalobca 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných 2/ a 4/ na jednej strane uvádza, že vykonáva čiastočné späťvzatie, a to výrokovej časti 2. rozsudku zo dňa 4. augusta 2011, ako nasleduje: Žalovaný 2/ a 4/ sú povinní zaplatiť žalobcovi 2/ úroky z omeškania 15% ročne zo sumy 28 710,06 eur od 1. júna 1998 do 29. novembra 2011, úroky z omeškania úroky z omeškania vo výške 23% ročne od 1. júna do 4. septembra 1997 v sume 226,41 eur, úroky z omeškania ročne od 5. septembra 1997 do 1. februára 1998 vo výške 2 859,12 eur s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť ostatných žalovaných. Ostatné ust. zostávajú zachované. Na druhej strane navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaných 2/ a 4/ odmietol a napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil, resp. navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (o príslušenstve pohľadávky). Z obsahu tohto podania žalovaného 2/ zo dňa 6. decembra 2011 jednoznačne nevyplýva, či berie svoj návrh voči žalovaným 2/ a 4/ o úhradu sumy 28 710,06 eur späť. V spise sa ani nenachádza súhlas žalovaných 2/ a 4/ s čiastočným späťvzatím návrhu žalobcu 2/ voči žalovaným 2/ a 4/. Vzhľadom na osobitnú

úpravu ručenia a na povahu právneho vzťahu medzi veriteľom a ručiteľom - žalobcom (žalobcom 2/ a žalovanými) - so zreteľom na dôvody uvedené žalobcom 2/ v jeho podaní zo 6. decembra 2011 a najmä so zreteľom na to, aby veriteľ nemohol byť uspokojený dvakrát tým istým plnením a vyjadrením povinnosti žalovaných (ručiteľov) zaplatiť veriteľovi tú istú sumu s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť ostatných žalovaných, musel odvolací súd zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým uložil žalovanému 2/ a 4/ žalobcovi 2/ zaplatiť 28 710,06 eur. Čo sa týka príslušenstva pohľadávky - úrokov z omeškania - vzhľadom na to, že žalobca 2/ nepredložil súdu dôkaz o úhrade sumy 28 710,06 eur žalovaným 3/, nie je možné preveriť, dokedy boli žalovaní 2/ a 4/ v omeškaní s úhradou ich peňažného záväzku.

Odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa nedostatočne odôvodnil záver, že žalobcovi 2/ vznikol nárok na zaplatenie 15%-ných úrokov z omeškania ročne z dlžnej sumy od 1. júna 1998 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 23% ročne od 1. júna do 4. septembra 1997 v sume 226,41 eur, úroky z omeškania ročne (bez uvedenia úrokovej sadzby a istiny, z akej boli počítané) od 5. septembra 1997 do 1. februára 1998 vo výške 2 859,12 eur a v tejto časti je rozsudok súdu prvého stupňa nepreskúmateľný. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil len v otázke, prečo nepriznal žalobcovi 2/ úroky z omeškania v časti rozdielu medzi žalobcom 2/ uplatnenou 15,57% sadzbou úroku z omeškania a súdom priznanou výškou 15%. Neuviedol konkrétne tiež, ako dospel k výške úrokov z omeškania za obdobie od 1. júna do 4. septembra 1997 v sume 226,41 eur a úrokom z omeškania od 5. septembra 1997 do 1. februára 1998 vo výške 2 859,12 eur. Taktiež sa v odôvodnení nezaoberal námietkou žalovaných, týkajúcou sa tej skutočnosti, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky prešla na žalobcu 2/ len časť príslušenstva pohľadávky, a to kapitalizovanej na sumu 427 134,20 Sk, a teda vecnou legitimáciou žalovaného 2/ na vymáhanie úrokov v zmysle jeho návrhu vo vzťahu k ručiteľom - žalovaným.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici v napadnutej časti voči žalovaným 2/ a 4/ v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O. s. p. zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.).

V novom rozhodnutí súd rozhodne o trovách prvostupňového i odvolacieho konania.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová